

*Overeenkomst tot oprichting van de Caraïbische
Organisatie, met Statuut, op 21 juni 1960
te Washington gesloten*

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen: 20 juli 1961.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke
goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onder-
worpen, kan door of namens de Kamer of door ten
minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtig-
de Minister van Suriname, onderscheidenlijk van de
Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiter-
lijk op 19 augustus 1961.

's-Gravenhage, 12 juli 1961.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en
onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, als-
ook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Konink-
rijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk
gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens over
te leggen de tekst van de op 21 juni 1960 te Washington ge-
sloten Overeenkomst tot oprichting van de Caraïbische Orga-
nisatie, het Statuut (*Trb.* 1960, 130)¹⁾.

Een toelichtende nota bij de overeenkomst gelieve U Hoog-
edelgestreng hiernevens aan te treffen.

Het lidmaatschap van de Caraïbische Organisatie zal geheel
door Suriname en de Nederlandse Antillen worden uitgeoefend.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse
Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 20 juli 1961
over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk
van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigd Ministers van Suriname en van de Neder-
landse Antillen zijn van de overlegging in kennis gesteld.

*De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
J. DE QUAY.*

Toelichtende nota

In het Caraïbische gebied doet zich, evenals elders ter
wereld, met name sedert de tweede wereldoorlog een ontwikke-
ling voor, gericht op vermeerdering van het aandeel der in het
gebied gevestigde bevolkingen in de behartiging van de eigen
aangelegenheden en op vermindering van de invloed der zoge-
naamde moederlanden. Deze ontwikkeling, gevoed door
groeiend zelfbewustzijn en snel toenemende bekwaamheid,
heeft geleid tot wijziging van de status der Caraïbische landen
binnen de Staten, die ten opzichte van hen de hoogste verant-
woordelijkheid voor bestuur en wetgeving droegen. Een con-
creet voorbeeld hiervan wordt onder meer geleverd door het in
1954 tot stand gekomen Statuut voor het Koninkrijk der
Nederlanden, dat voor het samengaan van Nederland, Suri-
name en de Nederlandse Antillen nieuwe rechtsvormen schiep.

De wijzigingen in de interne betrekkingen der bedoelde
staten werden begeleid door veranderingen in de regionale
samenwerking tussen deze staten, welke voor een belangrijk
deel gestalte kreeg in de Caraïbische Commissie, sedert 1946
gevormd door het Koninkrijk der Nederlanden, de Franse
Republiek, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en
Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika (zie voor
de overeenkomst tot oprichting der Commissie *Stb.* I 447). In
het steeds intensiever werk der commissie verplaatste het accent
zich geleidelijk naar de Caraïbische landen zelf, hetgeen de be-
hoefte deed ontstaan aan een nieuwe structuur, die bij de ge-
evolueerde situatie nauwer zou aansluiten. Op initiatief van de
Antilliaanse Regering besloot dan ook de Westindische Confe-
rentie, een bij de Caraïbische Commissie behorende instelling,
in haar vijfde en zesde vergadering (1952 en 1955) met alge-
mene stemmen, aan de Lid-Staten der Commissie de wens tot
herziening der oprichtingsovereenkomst van 1946 kenbaar te
maken.

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

Naar aanleiding hiervan gaven de vier Lid-Staten in december 1956 een gemeenschappelijke verklaring uit, welke het uitgangspunt vormde voor de arbeid van een commissie ad hoc, die tot taak had een nieuwe overeenkomst tot vervanging van de Overeenkomst van 1946 en daarmee tot invoering van de nodige organisatorische en andere wijzigingen voor te bereiden. De door deze commissie geredigeerde ontwerpen voor een overeenkomst en een bijbehorend statuut werden tijdens een speciale zitting der Westindische Conferentie, van 28 juli tot 7 augustus 1959 op het eiland St. Thomas gehouden, aanvaard en vervolgens door de Caraïbische Commissie goedgekeurd. Nadat omtrent de definitieve teksten nog tussen de Regeringen der Lid-Staten en der Caraïbische landen nader overleg was gevoerd, ondertekenden de gevolmachtigden op 21 juni 1960 te Washington de onderhavige overeenkomst, waarbij de Caraïbische Organisatie in het leven wordt geroepen en waarnevens het Statuut dier organisatie is gevoegd.

Het belangrijkste structurele verschil tussen de Caraïbische Commissie en de nieuwe organisatie bestaat wel hierin, dat — met uitzondering van de Franse Republiek — niet langer de overeenkomstsluitende partijen als zodanig het lidmaatschap uitoefenen, doch dat de Caraïbische landen zelfstandig lid zullen zijn, terwijl het Koninkrijk der Nederlanden, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten zullen volstaan met het zenden van waarnemers. Aldus wordt verzekerd, dat in de toekomst de samenwerking in de organisatie in handen ligt van de Regeringen der Caraïbische landen, nochtans zonder dat de medewerking van de overeenkomstsluitende partijen geheel behoeft te worden uitgeschakeld.

Tijdens haar reeds genoemde speciale zitting stelde de Westindische Conferentie een werkgroep in, welke werd belast met een onderzoek naar de vraagstukken, die uit de vervanging van de commissie door de organisatie vermoedelijk zouden voortvloeien. Tevens kreeg deze werkgroep tot taak, richtlijnen te ontwerpen voor de werkzaamheden van de nieuwe organisatie, opdat deze dadelijk na haar feitelijke totstandkoming doeltreffend zou kunnen functioneren. De werkgroep heeft een aantal onderwerpen aangeduid, welke de organisatie met voorrang in behandeling zou kunnen nemen. Hiertoe behoren: de programmering en de ondersteuning der ontwikkeling van het gebied; de uitwisseling van deskundigen; het inventariseren van de reeds aangevatte en nog niet voltooide projecten van regionaal belang; de voorbereiding van conferenties inzake maatschappelijke en gezondheidskwesities en inzake het bibliotheekwezen, en het houden van seminaries betreffende problemen op het terrein van de voeding, de huisvesting en de visserij.

Van de zijde van het Koninkrijk is in het bijzonder de nadruk gelegd op de wenselijkheid, dat de Caraïbische Commissie, op welke arbeid de nieuwe organisatie zal voortbouwen, gedurende de laatste periode van haar bestaan niet zou prejudiciëren op de zelfstandigheid van de Caraïbische Organisatie. Dit kwam o.m. tot uitdrukking in het Nederlandse voorstel, gedaan in de 29ste zitting der commissie (9—12 december 1959), dat de werkzaamheden voor de periode, waarin de commissie nog verantwoordelijkheid zou dragen, duidelijk nevensgeschikt zouden zijn aan die, welke de organisatie zou entameren. Het werd dezerzijds raadzaam geacht, dat de commissie de activiteit der organisatie weliswaar zou voorbereiden door het verzamelen van gegevens e.d., doch dat zij geen toezeggingen zou doen of verplichtingen zou aangaan, welke de organisatie voor voldongen feiten zouden kunnen stellen. In die zin mag men de goedkeuring der commissie van het door genoemde werkgroep opgestelde programma opvatten, welke goedkeuring eveneens in de 29ste zitting werd verleend.

Op een drietal plaatsen — in de préambule en artikel II van de overeenkomst en in artikel XVII van het Statuut — wordt aangegeven, dat met de nieuwe opzet geen inbreuk wordt beoogd op de bestaande of de toekomstige constitutionele ver-

houdingen. Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, moge te dezen in het bijzonder worden gewezen op artikel 28 van het Statuut voor het Koninkrijk, dat uitdrukkelijk het zelfstandige Surinaamse resp. Antilliaanse lidmaatschap van internationale organisaties voorziet, alsook op artikel 6, lid 2, van het Statuut voor het Koninkrijk, ingevolge hetwelk de landsorganen zoveel mogelijk zullen worden ingeschakeld bij de behartiging der koninkrijksaangelegenheden, waartoe mede de buitenlandse betrekkingen behoren. Naar het oordeel van de ondergetekende is de oprichting van de organisatie en de zelfstandige rol, welke de Regeringen van Suriname en van de Nederlandse Antillen daarin zullen spelen, in overeenstemming met de bedoelingen, welke bij de opstelling van het Statuut voor het Koninkrijk hebben voorgezeten.

Krachtens artikel I, lid 2, van het bij de oprichtingsovereenkomst gevoegde Statuut zal de organisatie een consultatief lichaam zijn, evenals het geval was bij de commissie. Zij zal, zoals in artikel II is bepaald, haar raadgevende bevoegdheid niet alleen uitoefenen op sociaal en economisch, doch ook op cultureel terrein, hetgeen een belangrijke materiële verruiming betekent in vergelijking met de doelstellingen, welke de grondslag vormden voor de oprichting van de Caraïbische Commissie.

De verwerkelijking van de doelstellingen der organisatie is met name opgedragen aan de Caraïbische Raad, welks taak en bevoegdheden zijn gespecificeerd in artikel VII van het Statuut. Terwijl de commissie tot dusverre tweemaal 's jaars verplicht bijeenkwam, zal de raad slechts één jaarlijkse vergadering behoeven te houden.

In het algemeen is de structuur van de organisatie eenvoudiger dan die van de commissie. Zo bestaat er, nu het lidmaatschap door de Caraïbische landen zelf wordt vervuld, geen behoefte meer aan de Westindische Conferentie; deze wordt in het Statuut dan ook niet genoemd. Voorts zal de bestaande Raad van onderzoek, een lichaam van deskundigen, worden opgeheven. De personeelsbezetting van het Centrale Secretariaat, dat te San Juan op Puerto Rico zal worden gevestigd, zal naar verwachting ruim 50 employeés omvatten, tegen bijna 80 in de huidige situatie.

Ingevolge artikel XI van het Statuut worden de kosten van de organisatie gedragen door de leden. Wat het Koninkrijk aangaat, zullen de contributiën derhalve ten laste komen van Suriname en van de Nederlandse Antillen. Terwijl het Koninkrijk tot dusverre voor 11,3 pct. bijdraagt aan het budget der commissie, dat in 1959 circa U.S. \$ 368 000 bedroeg, zullen beide landen onderscheidenlijk voor 6,25 pct. en 7,75 pct. deelnemen in de totale kosten der organisatie, welke voor het eerste jaar op U.S. \$ 316 000 worden geraamd.

Voor de inwerkingtreding van de overeenkomst is ingevolge artikel XIX o.a. vereist, dat ten minste zes eventuele leden verklaren, dat zij de door het Statuut opgelegde verplichtingen aanvaarden en dat zij hebben besloten lid te worden van de organisatie. De Regeringen van Suriname, de Nederlandse Antillen, de Franse Republiek (voor Frans-Guyana, Guadeloupe en Martinique), Brits-Guyana, Brits West-Indië, het Gemenebest van Puerto Rico en de Virginische Eilanden der Verenigde Staten hebben bereids mededeling gedaan van hun voornemen om een zodanige verklaring af te leggen. De Britse en de Franse akte van aanvaarding der overeenkomst zijn inmiddels nedergelegd bij de Amerikaanse Regering.

Het ligt in de bedoeling, dat de laatste vergadering der Caraïbische Commissie eind augustus zal plaatsvinden, waarna dan de openingszitting van de Caraïbische Raad zal worden gehouden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.